

Michael van den Besselaar

Alternating sequences

18 mei t/m 31 augustus 2018 / May 18 - August 31 2018

Michael van den Besselaar is een kritisch illusionist. Zijn instrumenten: kleur op een plat vlak en oude en moderne schildertechnieken. In de loop van de jaren heeft zijn werk geleidelijk de eigen horizon bepaald. Illusies van materiële luxe werden beelden van de illusie zelf. Centraal staat het detail: sinds altijd het geheim van alle luxe. In de weidsheid verliezen we houvast, al was het voor even.

Ad Himmelreich, conservator
Bedrijfscollectie Provincie Limburg, Maastricht

Michael van den Besselaar is a critical illusionist. His instruments: colour on a flat surface, and old and modern painting techniques. Throughout the years, his work has progressively set its own horizon. Illusions of material luxury have become images of illusion itself. Point of focus is the detail: since always the secret of all luxury. In the expanse, we lose control, if only for a moment.

Adriaan Himmelreich, curator
Corporate art collection, Province of Limburg, Maastricht

1965 Brunssum (NL)
Studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag
Afgestudeerd BA / cum laude
Woonachtig in Parijs 1990 - 2015
Woont in Maastricht 2016 -
Leerde schilderen in ongeveer een week
Had solo presentaties bij galleries in Amsterdam, Düsseldorf, Parijs en New York
Nam deel aan een groot aantal groepstentoonstellingen in Europa en de VS.
Zijn werk bevindt zich voornamelijk in particuliere kunstcollecties.

1965 Brunssum (NL)
Studied at the Royal Academy of Arts in The Hague (NL).
Graduated BA / cum laude.
Based in Paris (F) 1990 - 2015
Lives in Maastricht (NL) 2016 -
Learned how to paint in about a week.
Had solo gallery presentations in Amsterdam, Düsseldorf, Paris and New York.
Participated in a large number of group shows in Europe and the USA.
His work is mainly represented in private art collections.

www.besselaar.com

Ik verzamel Michael's werk al sinds januari 2007, dus ik ben niet bepaald objectief.

Vele jaren geleden, rond 1954, bracht ik met mijn vader in New York een bezoek aan een bijzondere Nederlandse kunsthandelaar, Jon Streep. Hij had twee fantastische Mondriaans, die niet onderdeden voor de werken die we zagen bij Harry Holtzman. Volgens Jon zou elke serieuze collectie ten minste één goede Mondriaan moeten bevatten, omdat die fungeert als 'een helder signaal' en een ongekende invloed heeft op huidige en toekomstige werken. Eén van die twee werken kwam in familiebezit, het andere bevindt zich nu bij de Fondation Beyeler. De werken van mijn goede vriend Michael doen mij sterk denken aan dat gedenkwaardige bezoek zo lang geleden.

Op dit moment hebben we een enorme collectie werken van ná Jean-Michel Basquiat. Deze is gebaseerd op het idee dat we, of we het nu leuk vinden of niet, niet langer in een moderne wereld leven – het is iets anders! Het is een nieuwe werkelijkheid, die invloed heeft op de wetenschap, de filosofie, maar ook op de kunst. Dit huidige wereldwijde breekpunt noem ik 'Aftermodernism' of 'AM'.

Michael's kunst is hier een belangrijk onderdeel van en deze twee monumentale abstracte werken zijn er geweldige voorbeelden van. Als je er echt in duikt, zie je bepaalde aspecten van 'AM' heel duidelijk terug in deze twee werken. Op het oog zijn ze gefragmenteerd en asymmetrisch. Vormen staan op zich, maar toch ervaar je een onderling samenhangend geheel van vierkanten en rechthoeken. Zo ontstaat er een complex, afwijkend, golvend, niet-modernistisch perspectief, met diepte en ruimte. De negatieve ruimtes zijn niet in harmonie, maar stoten elkaar af. Tussen de abstracte vormen zie je eerder botsing dan aansluiting. Grenslijnen worden overschreden en het lukt niet om er een geheel van te maken. Het is een kakofonie van ervaringen. En hoewel je je de losse onderdelen nooit helemaal kunt herinneren, weet je toch – zonder het totaalbeeld te begrijpen – welk gevoel het je geeft.

Michael is teruggekeerd naar zijn geboorteland. Naar mijn idee is hij erg Nederlands en daar kan hij niet aan ontkomen, zelfs als hij – wat god verhoede – dat ooit zou willen. Er is sprake van een waanzinnig heldere, onvoorspelbaar vreemde rationaliteit. Zoals bij Vermeer en Mondriaan. Maar het belangrijkste is misschien wel dat je deze werken nooit volledig kunt doorgronden. Dat is wat echte kunst doet. Veel kunstenaars geven toe dat ze pas weten dat een werk klaar is wanneer het die dimensie heeft bereikt. Simpel gezegd, slaan deze werken met hun divers gelaagde abstracties nieuwe wegen in. Dan besef je dat je zulke schilderijen nog nooit hebt gezien en dat ze de nieuwe realiteit intens weerspiegelen.

Daarin schuilt hun mysterie en magie. Dat voel je gewoon.

Hubert Neumann
11 april 2018, New York

I have been a collector of Michael's work since January 2007, so obviously I am completely biased.

Many many years ago about 1954 my father and I visited in New York a remarkable Dutch art dealer, Jon Streep. He had two fantastic Mondrian's on a quality level with those we saw during a similar visit to Harry Holtzman. Jon told us that every significant collection should include a great Mondrian because it would function as "a clear pure bell" and cast a spell on current and future works. One of these entered the family collection and the other is part of the Beyeler Foundation. The works of my dear friend Michael clearly remind me of that poignant visit a million years ago.

We currently have a massive collection of artworks made since Jean-Michel Basquiat. It is predicated on the issue that, for better or worse, we no longer live in a Modern World – it is something else! It is our new Real and infuses Science, Philosophy as well as the Arts. I call this current global rupture "Aftermodernism" or "AM" for short.

Michael's Art is a vital part of this situation and these two monumental abstract works are superb examples. Drilling down as they say, these are some of the facets of "AM" clearly present in these two works: Visually they are Fractured and Asymmetric. They are a series of both individual but also an inter related assembly of squares/rectangles. These result in a complex warped undulating non-modernist perspective/depth/space. The negative space(s) are not harmonious but jolting fissures. The abstract forms clash rather than resolve with their neighbors. The borders are violated and visual closure is impossible. It is a cacophony of experiences which, although we can never completely remember the individual passages, somehow we know the "feeling" despite not being able to comprehend the totality.

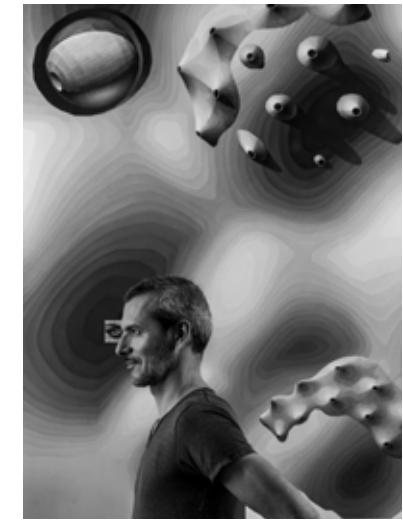
Michael has returned to his roots. In my opinion he is very Dutch and cannot escape this even if, god forbid, he ever wanted to. There is a crazy clear, unpredictable mad rationality. Like Vermeer and Mondrian. Most important, these works will resist forever being understood. This is what great art does. Many artists have admitted that they know a work is finished when it reaches this dimension. Simply, these works break new ground in the ever present situations of abstraction. When this is done we know we have never seen paintings like this and that they profoundly echo our new reality.

It is their Mystery and their Magic. One just feels it.

Hubert Neumann
April 11, 2018, New York City

Hubert Neumann

Michael van den Besselaar
Foto's/photos: Jo Magrean

Alternating sequence #1
Alternating sequence #2 (andere kant/opposite side)